U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Marie Turkové v právní věci navrhovatele **B. H.**, proti odpůrci **Státní volební komisi,** se sídlem U Obecního domu 3, Praha 1, v řízení o návrhu na neplatnost voleb do Senátu Parlamentu České republiky, konaných dne 5. a 6. 11. a dne 12. a 13. 11. 2004,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 22. 11. 2004 se navrhovatel domáhá vyslovení neplatnosti voleb do Senátu Parlamentu České republiky, konaných dne 5. a 6. 11. a dne 12. a 13. 11. 2004, a to z důvodů „vědomého podjatého porušování volebního zákona ČSR, ČSSocialistickéR, ČSFR a ČR volebními komisemi v Ostroměři a všemi nadřízenými komisemi…….“. V návrhu poukazuje na skutečnost, že chtěl dne 13. 11. 2004 splnit svou nejčestnější povinnost, ovšem zákonným způsobem se nedozvěděl o tom, že jsou volby a kde se konají. Na úřední desce „MNV O. – Obecního úřadu O.“ nebylo ještě v pátek večer a ani v sobotu ráno zveřejněno konání dalšího kola voleb, pouze tam bylo oznámení o volbách v prvním kole. Před voliči tak byla zatajena volební místnost Obecního úřadu v O., T.G. M. 103, zasedací místnost, a v důsledku toho jsou vybraní občané předem zvoleni. Při svém příchodu do volební místnosti byl po pokusu o předání protestu předsedkyní a členy volební komise mylně informován o zveřejnění voleb vyhlášením místním rozhlasem a na úřední desce, jejíž obsah si následně ověřil s negativním výsledkem. Pokud pak došlo k hlášení místním rozhlasem, bylo to v době, kdy jsou lidé v práci. Připomíná nezákonný postup Obecního úřadu při provedení změny názvu ulice L. na T. G. M., na který poukazuje již od roku 1989. Ze všech uvedených důvodů považuje tyto volby včetně předchozích (při nichž ve věci jeho žalob nezákonně postupoval Okresní a Krajský soud v Hradci Králové, jakož i volební orgány všech stupňů) za neplatné a žádá o jejich zrušení a vypsání voleb nových. Tyto důvody opakuje a rozvádí v podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 12. 2004 prostřednictvím Ústavního soudu.

Státní volební komise v písemném vyjádření ze dne 30. 11. 2004 poukázala na ustanovení § 87 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), které umožňuje navrhovateli podat návrh na neplatnost hlasování, neplatnost voleb nebo neplatnost volby kandidáta, má-li za to, že byla porušena ustanovení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky hlasování, výsledky voleb nebo výsledek volby kandidáta. Uvedla, že vzala na vědomí celkové výsledky I. a II. kola voleb do třetiny Senátu usnesením č. 41 ze dne 8. 11. 2004 a č. 42 ze dne 15. 11. 2004 a uveřejnila je dne 9. 11. 2004 a 16. 11. 2004 v Hospodářských novinách. V obci O., která spadá podle Přílohy č. 3 k volebnímu zákonu do volebního obvodu č. 37, se ve dnech 5. a 6. listopadu 2004 konalo první kolo a ve dnech 12. a 13. listopadu 2004 druhé kolo voleb do Senátu. Rovněž poukázala na § 15 odst. 1 volebního zákona a uvedla, že citované ustanovení neukládá starostovi zveřejnit oznámení o době a místě konání voleb v obci na úřední desce, nýbrž „způsobem v místě obvyklým“. Záleží tak na místních podmínkách a zvyklostech, jakým způsobem je informace pro voliče o době a místě konání voleb zveřejňována.

Podle vyjádření starosty obce Ostroměř byl termín konání druhého kola voleb do Senátu zveřejněn nejen na úřední desce, ale také dne 9. 11. 2004 vyhlášen místním rozhlasem.

Státní volební komise dále poukázala na § 12 odst. 3 písm. a) volebního zákona, podle kterého je příslušným k řešení stížností na organizačně technické zabezpečení voleb do Senátu na úrovni obcí krajský úřad. Žádná taková stížnost na průběh voleb v obci O. však zaznamenána nebyla.

Navrhovatelem uváděné porušení vyhlášky č. 97/1961 Sb., o názvech obcí, označování ulic a číslování domů, která byla zrušena vyhláškou č. 326/2000 Sb., není podle názoru Státní volební komise důvodem pro podání návrhu na neplatnost voleb.

Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení důvodnosti návrhu z ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), podle něhož za podmínek stanovených zvláštními zákony může se občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (volební zákon). Podle § 87 odst. 2 volebního zákona se může podáním návrhu na neplatnost voleb domáhat ochrany u soudu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl senátor zvolen, a to návrhem podaným nejpozději do 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí. Tyto podmínky navrhovatel splňuje. Návrh podle § 87 odst. 4 volebního zákona může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky hlasování. Navrhovatel spatřuje důvody neplatnosti voleb v porušení povinnosti zajištění informovanosti voličů o konání a o místu konání druhého kola voleb do Senátu PČR. Podle § 15 odst. 1 volebního zákona starosta zveřejní způsobem v místě obvyklým, nejpozději 15 dnů přede dnem voleb, oznámení o době a místě konání voleb

v obci. Bylo-li na území obce zřízeno více volebních okrsků, uvede, které části obce náleží do jednotlivých volebních okrsků, a oznámení zveřejní na území každého z nich. Zároveň starosta uvede v oznámení adresy volebních místností. Nedostatek zveřejnění o době konání a místu konání voleb nelze považovat jen za organizačně technický nedostatek, vždy je třeba vážit důsledky, které by byly s takovým opomenutím spojeny. Otázkou ovšem je, zda se zákonem stanovená povinnost vztahuje při konání voleb ve dvou kolech ke každému kolu zvlášť, tedy zda tato informace musela být znovu učiněna před konáním druhého kola senátních voleb (když nedostatek oznámení před kolem prvním navrhovatel nenamítá). Druhé kolo voleb se koná podle § 76 volebního zákona v případě, že žádný z kandidátů nezíská počet hlasů potřebný ke zvolení podle § 75 tak, aby bylo zahájeno šestý den po ukončení hlasování v prvním kole (odst. 1 cit. ustanovení).

Povinnost starosty stanovená v § 15 odst. 1 volebního zákona směřuje k zajištění informování voličů o době a místu konání voleb. Toto ustanovení je zařazeno v části první oddílu prvním volebního zákona, tedy v části, která upravuje obecně povinnosti spojené s konáním voleb. Volbami pak je třeba rozumět volby do Parlamentu konané podle tohoto zákona, ve společných ustanoveních pak bez rozdílu, zda se jedná o volby do Poslanecké sněmovny nebo o volby do Senátu, a tedy bez ohledu na to, zda se volby konají v jednom či ve dvou kolech. Je-li uvedeným ustanovením předepsána informační povinnost obecně ve vztahu k volbám, pak k volbám jako k celku. Z toho plyne, že zákon v daném ustanovení nepředpokládá další informaci před druhým kolem voleb, ostatně s ohledem na zákonný časový odstup obou kol voleb by bylo i objektivně vyloučeno dodržení lhůty pro zveřejnění informace. Volební zákon ani v ustanoveních části první oddílu třetího upravujících výslovně volby do Senátu - tedy ani v ustanoveních zvláštních pro napadené volby, nestanoví informační povinnost jinak. Z toho plyne závěr, že povinnost stanovená v ustanovení § 15 odst. 1 volebního zákona je dodržena v případě, že informace byla podána před konáním prvního kola voleb ve vztahu k celým volbám. Jiná by byla situace pouze v případě, že by mezi jednotlivými volebními koly došlo ke změně, tedy např. že by druhé kolo voleb mělo proběhnout v jiné volební místnosti. Povinnost informování voličů je tedy splněna zveřejněním ve stanovené lhůtě, v případě konání voleb ve dvou kolech, před prvním z nich, a to způsobem v místě obvyklým. Způsob zveřejňování informací je zpravidla volen tak, aby zajistil informovanost co možná největšího množství občanů, neznamená však zajištění plné informovanosti (navíc v daném případě navzdory tvrzenému nedostatku oznámení o volbách se navrhovatel do volební místnosti dostavil). Vzhledem k tomu, že nedošlo k porušení žádného ustanovení volebního zákona, nepřichází v úvahu zkoumání vlivu takového porušení na výsledky voleb. Ovšem jen porušení tohoto zákona způsobem ovlivňujícím výsledek hlasování může být důvodem pro vyslovení neplatnosti voleb soudem - v daném případě tyto podmínky naplněny nebyly.

Pokud jde o další důvody v návrhu uvedené (porušení zákona při předchozích volbách, nezákonný postup při vyřízení navrhovatelových volebních stížností, a nezákonný postup při změně názvu ulice) nejsou pro posouzení tohoto návrhu rozhodné a soud se jimi nezabýval.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podaný návrh jako nedůvodný podle § 90 s. ř. s. zamítl.

Podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. 12. 2004

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu